

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814202784
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814202784.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, právne zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711 proti žalovanému: U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. A. XX, XXX XX N. nad D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 461,23 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13C/238/2014-94 zo dňa 09.10.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v sume 75,84 Eur.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 42,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 14,02 Eur od 18.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 14,02 Eur od 18.05.2011 do zaplatenia a zo sumy 14,02 Eur od 18.06.2011 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu zamietol.

Vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v sume 75,84 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa ust. § 42 ods. 1, § 43 ods. 1 a 5 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a ust. § 663, § 671 a § 682, zároveň ust. § 52 ods. 1 a 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a § 54 ods. 1, 2 a § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o pripojení, na základe ktorej boli žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaný sumu za tieto služby neuhradil, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 42,06 Eur, ktorá suma predstavuje sumu služieb z faktúry č. 6727894524, č. 5726879479 (mimo poplatku za zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti vo výške 3,50 Eur) a č. 1725871908.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm.

Vo faktúre č. 5726879479 si žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 3,50 Eur z titulu zmluvnej pokuty za nedodržanie doby splatnosti. Pri tomto nároku súd je toho názoru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k platnému dojednaniu tejto sankcie pre prípad nedodržania doby splatnosti v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, medzi účastníkmi nebol takýto nárok žalobcu písomne dojednaný.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011).

Pre úplnosť, súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ešte uvádza, že v danom prípade žalobca nepreukázal, žeby pre prípad nedodržania doby splatnosti bola so žalovaným dohodnutá povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 3,50 Eur, preto v tejto časti žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. Žalobca mal v konaní úspech 9 %, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a neúspech v časti 91 %, ktorý predstavuje úspech žalovaného a to v časti, v ktorej zobral žalobu späť a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania a v ktorej žalobu zamietol. Keďže žalovaný mal neúspech len v nepatrnnej časti, vzniklo mu právo na plnú náhradu trov konania, žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, preto mu náhradu trov konania súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala zo sumy neuhradených služieb 45,56 Eur a zo sumy 415,67 Eur titulom zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník ako už súd uviedol vyššie uviedol, že vstupuje do konania len v časti uplatňovaného nároku z titulu zmluvných pokút. Uplatnené nároky, z titulu neuhradených služieb a z titulu zmluvnej pokuty, sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Tvrdenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v časti nároku týkajúceho sa zaplatenia sumy 415,67 Eur je preto opodstatnené a vzhľadom na tú skutočnosť súd pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastníci vychádzal z citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, zaviazal žalobcu, ktorý v tejto časti nemal úspech, keďže súd v tejto časti - zmluvnej pokuty žalobu v celom rozsahu zastavil z dôvodu späťvzatia žalobcu, na zaplatenie trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca v podaní doručenom súdu dňa 08.12.2014 za dva úkony právnej služby, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) bola suma 415,67 Eur.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka takto pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 29,88 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl. spolu v sume 59,76, Eur a režijného paušálu a to za 2 úkony v roku 2014 po 8,04 Eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,08 Eur. Teda spolu trovy právneho zastúpenia (odmena + režijný paušál) predstavujú sumu 75,84 Eur.

Proti tomuto rozsudku a to iba čo do výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v sume 75,84 Eur podal včas odvolanie žalobca. Namietal neúčelné vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave 5Co/375/2013 i 9Co/375/2013. Vedľajší účastník v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov má zákonom priznané zvýhodnené postavenie

voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Uvedené procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak sponchýbňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenia ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi. Vedľajší účastník odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, teda do konania nepriniesol žiaden prínos. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Z ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/188/2012). Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O.s.p. Na uvedenú skutočnosť poukázal i Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3Cdo/188/2012. Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa. Napríklad Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4.000,- Eur. Preto žalobca navrhol rozsudok zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného trovy konania nebudú priznané. Zároveň žiadal zaviazat' vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nahradiť mu trovy odvolacieho konania, ktoré si vyčíslil vo výške 47,92 Eur.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 75,84 Eur v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

Podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajších účastníkov súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a k odvolacím dôvodom žalobcu dodáva:

Zákonodarca v ust. § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „ navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná práva úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09).

Vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobom vyplývajúcim z ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014.

Podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p., vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Súd prvého stupňa vyhodnotil účelnosť vynaložených trov konania z pohľadu účelnosti s tým, že právny zástupca vedľajšieho účastníka potom čo sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami doručil súdu vyjadrenie, v ktorom sa podrobne aj s odkazom na príslušné ustanovenia právnych predpisov, ako aj judikatúru súdov vyjadril k žalobcom uplatnenému nároku. I odvolací súd má za to, že má právo na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k žalobe tak ako si ich uplatnil a vyčíslil.

Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v sume 75,84 Eur podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešný žaloba nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný účastník vedľajší účastník na strane žalovaného si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.